

داستان ازدواج شهربانو با حسین بن علی، دروغی تاریخی

« تشیع و سیاست در ایران »

نوشته بهرام چوبینه

ج ۱؛ برگ ۸۷

ملاها و مبلغین شیعه امامیه از نفرت ایرانیان به اعراب آگاهی کامل داشتند و این انزجار در اول بیشتر بر خلفای راشدین هدف گیری شده بود. زیرا آنها را باعث بدبختی خود میدانستند. مبلغین شیعه برای اینکه ایرانیان میهن پرست را بسوی خد جلب کنند و از شدت نفرت آنها به خلفا بنفع خود بهره برداری نمایند شایعاتی را منتشر میکردند که باعث نزدیکی ایرانیان بآنها میگردد.

در حالیکه تاریخ و اسناد اسلامی دخالت علی بن ابیطالب و پسران او حسن و حسین را در سرنوشت جنگهای ایران بخوبی بازگو مینماید. مبلغین شیعه همه جا گناه شکست ایرانیان را بگردن عمر و دیگران میگذاشتند و خاندان علی را از دوستداران ایران میشمردند. و چه افسانه های مبتذلی را بعنوان حدیث و روایت از جانب خاندان علی پراکنده نکردند.

یکی از همان دروغهای بزرگ داستان شهربانو دختر خیالی یزدگرد است. کلینی در اصول کافی که میباید کتاب او در سالهای ۳۰۰ هجری نوشته شده باشد شرحی در این مورد مینویسد و احادیثش مجعول نقل میکند. و این کار ادامه میباید تا بزمان ملابافر مجلسی و هنوز هم روضه شهربانو و مرتبه های مسخره در این مورد ورد زبان شیعیان ساده لوح میباشند.

مجلسی در بحارالانوار جلد یازدهم صفحه چهارم از قول امامان شیعه اخباری را نقل مینماید که بقول علی شریعتی بسیار "چندش آور است"؛ مجلسی مینویسد که مادر امام زین العابدین دختر یزدگرد بود که در زمان عمر به اسارت آوردند و امام حسین بنا بدستور پدرش او را بزنی گرفت و امام سجاد حاصل این ازدواج است. مجلسی روایتی را از امام صادق نقل میکند و گفتگوی علی و دختر یزدگرد را از قول امام صادق این چنین میآورد:

علی(ع): فقال: چه نام داری ای کنیزک

دختر یزدگرد: قالت: جهان شاه

علی(ع): فقال: بل شهربانویه

دختر یزدگرد: قالت: تلک احسنی

علی(ع): قال: راست گفتی ای صدقت (۱)

راوی خبر نمیدانسته که دختر یزدگرد عربی نمیدانسته و بزبان پهلوی ساسانی حرف می زده است. در ثانی علی هم که زبان پهلوی را نمیدانسته و روحانیون کلاش با همه زرنگی ندانسته اند نقل این احادیث بی پایه چگونه پایه های عقاید شیعه را متزلزل میگردانند. علی شریعتی از مجلسی حدیثی دیگر نقل میکند که با شعوبیه و یا آخوندهای ایرانی در ساختن آن دخالت مستقیم داشته باشند.

از پیامبر روایت شده است که گفت: از میان بندگان خدا، خدا را دو نژاد برتر و برگزیده است، از عرب قریش

و از عجم فارس(۲)

علامه مجلسی در مورد دختر یزدگرد مطالبی دیگر میآورد او مینویسد که چون دختر یزدگرد را به مدینه آوردند. تا چشمش به عمر می افتد از قیافه اش بدش میآید و فحش میدهد و عمر هم به او فحش می دهد و میخواهد او را مثل دیگر اسیران بفروشد. که علی بن ابیطالب می گوید:

جایز نیست دختران ملوک را فروختن هرچند کافر باشند. به مردی از مسلمین او را شوهر ده، و از بیت المال مردم

برایش مهریه برگیر (۳)

مجلسی برای توجیه این روایت و روایت قبلی می گوید:

برای اینکه شاه از اسامی خدای متعالی است، چنانکه در خبر آمده است علت نهی از بازی شطرنج این است که

میگویند: شاه مات شد به خدا قسم که شاه مات نمی شود..... (۴)

در کتاب کافی در زیر عنوان باب مولد علی بن الحسین (زین العابدین) (ع) مینویسد:

علی بن الحسین علیه السلام در سال ۳۸ متولد شد و در سال ۹۵ درگذشت ۷۵ سال داشت و مادرش سلامه دختر یزدگرد پسر شهریار پسر شیرویه پسر خسروپرویز است و یزدگرد آخرین سلطان فارس است (۵)

شریعتی سعی دارد داستان شهربانو را نسبت به شیعه های شعوبی بدهد، و دخالت ایرانیانی که ملیت و نژاد و مذهب خود را با شیعه آنطور که دلخواهشان بود مخلوط مینمودند و باین وسیله مشروعیت سلطنت و مذهب شیعه را در ایران اثبات میکردند.

آنچه که در دست داریم مقداری روایات غیر مستند و از نظر علمی بی پایه می باشد. اگر عروس مدائن شهربانو(شاه جهان) اسیر شده باشد پس باید حسین بن علی در سن ۱۵ سالگی ازدواج کرده، و این طبق روایات محدثین و قول مورخین صحیح نیست و حسین بن علی در زمان عثمان همسر اختیار کرده است و نه در زمان عمر.

قصه شهربانو بگفته یک عالم بزرگ معاصر چون علامه علی اکبر دهخدا بی پایه و از نظر علمی غیرقابل قبول است. و مورخین دیگر هم این مطلب را افسانه پنداشته و به آن ارزش علمی نمیدهند. و می باید از ساخته های شیعیان سیاسی و روحانوی کلاش بوده باشد. زیرا شعوبیه تعصب عجیبی در نگهداشتن نژاد پاک ایرانی داشتند و هیچگونه سندی وجود ندارد که شعوبیه اختلاط عرب و فارس را افتخاری برای خود دانسته باشند. و اصولاً حسین بن علی نمیتوانسته در چنان سن و سالی ازدواج کرده باشد، و مادر زین العابدین بیمار هم ایرانی نبوده و شهربانو مادر او نیست.

طرفداران علی با پخش این گونه شایعات احساسات ایرانیان را نسبت بخود جلب میکردند و بخاطر کسب محبوبیت بین ایرانیان این گونه دروغها را پخش می نمودند. تحقیقات مورخین و مطلعین نشان میدهد که اصولاً یزدگرد دختری بنام شهربانو(شاه جهان) نداشته است. شیعیان با انتشار اینگونه شایعات و مسنول نشان دادن عمر در حمله به ایران و داستان برخورد او با شهربانو و احترام علی بن ابیطالب و عروسی او با امام حسین را میساختند تا قلوب ایرانیان را متوجه خود سازند و با این دروغها یک مبارزه منفی و عمیقی را پی ریزی کرده بودند.

بهرحال داستان شهربانو یا بقول اعراب غزاله و یا بقول کلینی سلامه در ادبیات فارسی مکانی در خور تحقیق دارد. مرثیه ها و تعزیه ها در رثای شهربانو گفته اند، کوه بی بی شهربانو در نزدیکی تهران از جمله مکانهای مقدس شیعیان بوده معتقدند که شهربانو در آنجا غیبت کرده است (۶).

بن مایه ها:

(۱) تشیع علوی و تشیع صفوی ۹۴

(۲)، (۳) تشیع علوی و تشیع صفوی ۹۳ و ۹۴

(۴) تشیع علوی و تشیع صفوی ۹۵

(۵) اصول کافی محمد بن یعقوب کلینی جلد دوم ص ۳۶۸

(۶) برای اطلاع بیشتر مراجعه کنید به کتب و مقالات زیر:

تاریخ ادبی ایران ادوارد براون جلد اول ص ۱۹۷ ؛ فرهنگ دهخدا زیر لغت شهربانو - کتاب " تعزیه غیبت شهربانو " از کتابهای خواندنی و جالبی است که در سال ۱۳۱۴ در تهران چاپ و منتشر شده است. کتاب چراغ روشن در دنیای تاریک - مجمل التواریخ ربیع الابرار زمخشری ؛ قابوسنامه ؛ مقاله بسیار زیبا و خواندنی آقای تیسمار سرلشکر محمود کی زیر عنوان " یک بررسی تاریخی درباره افسانه شهربانو " در هفته نامه ایران و جهان شماره ۱۰۹۰ / ۱۲ / مهرماه ۱۳۶۱ ص ۱۰ چاپ پاریس.

گردآورنده:
شاهین کاویانی

<https://derafsh-kavivani.com/>
<https://the-derafsh-kavivani.com/>